

in, dan wordt uit Christus' eigen mond het eeuwig wel of het eeuwig wee gehoord. En tot verkwikking van de vromen zal eerst de vrijspraak voor het volk des HEEREN gehoord worden, opdat zij volkomen gerust mogen zijn. Christus zal eerst tot hen, die aan Zijn rechterzijde staan, zeggen: „Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.” Die vrijspraak van Gods volk zal de wereld vooraf moeten aanhooren, en daarna haar eigen doodvonnis: „Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den Duivel en zijnen engelen bereid is.” (Matth. 25 : 34, 41.) Er zijn er, die meenen, dat de *uitvoering* van het oordeel in omgekeerde volgorde dan de *uitspraak* zal plaats grijpen. In de uitspraak worden eerst de uitverkorenen vrijgesproken, in de uitvoering zullen eerst de verdoemden in de eeuwige smart en pijn van het onuitblusschelijk vuur geworpen worden. Zij die zoo denken, beroepen zich voor hun gevoelen op Matth. 25 : 46.

De vrijspraak van Gods volk in het Laatste Oordeel berust op recht en genade. Het is en blijft eene *rechtspraak*. Een iegelijk zal ontvangen naar zijne werken, en alle werk, woord en gedachte zal in het gericht gebracht worden.

En toch is het genade, vrije genade alleen, uit de eeuwige verkiezing voortvloeiende, als vrijspraak van uit de wolken vernomen wordt. Het Koninkrijk is immers bereid vóór de grondlegging der wereld! En als de eerekroon gedrukt wordt op de hoofden der uit den dood verzezenen, dan is het, dat zij jubelend zullen danken: Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen!

Hoe worden dan genade en recht vereenigd in de uitspraak van den Rechter van levenden en dooden op den Jongsten Dag?